

siffringslov. — Men fremfor Alt maa jeg dog slutte mig til, hvad det ærede 7de kongevalgte Medlem (Ussing) har udtalt om, at det, naar man erkjender Nødvendigheden af at faae nærmere Bestemmelser om Panteforholdene, da er at gaae en unødvendig Omvei, at henvise til at tage Bestemmelser derom samtidig med, at man skal give den Lov, som skal omhandle Reservecapitalen. Det er klart, at man derved med fuld Føie udsætter sig for, naar den Tid kommer, at faae den Bemærkning at høre, at det aldeles Intet har at gjøre med den nævnte senere Lovs Aand og Tankegang. Den Lov, der senere skal komme, skal være en Lov om Betingelserne for Anvendelsen af Reservecapitalens Beløb; men deri ligger dog, at der ved samme kun bør være Tale om saadanne Betingelser, som staae i en ganske naturlig og indre Sammenhæng med Reservecapitalens Bestyrelse. Det skal derimod ikke være en Lov, som gaaer ud paa at fastsætte Betingelser, som man med Rette kunde have fordret fremdragne, stillede, behandlede og afgjorte, da det almindelig Retssforhold blev bragt til Forhandling og gjort til Gjenstand for legislativ Behandling. Formelt er det naturligtvis muligt til en Lov om Reservecapitalen at knytte, hvad det skal være; men det forekommer mig, som sagt, at man med Føie udsætter sig for grundede Indsigelser, hvis man i sin Tid vil knytte Betingelser til den, hvis naturlige Afgjørelses-tid maa falde nu, da de almindelige Betingelser for det hele Forholds Ordning ere bragte frem.

Jessen: Jeg kan dog ikke troe Andet, end at der om 10 Aar ikke mindre hos Kjøbstadsrepræsentanterne end hos Rigsdagen vil være den samme Omhu tilstede for Pantecreditorenes Interesser som den, der nu gjør sig gjældende, og jeg kan ikke et eneste Dieblift tvivle om, at ethvert Spørgsmaal, som paa nogen Maade vil kunne berøre Creditforholdene i Kjøbstæderne skadelig, ogsaa til den Tid vil finde saa kraftige Talsmænd, at Pantecreditorerne derigjennem ville være sikrede. Jeg seer ikke, at der er nogen Grund til Frygt for, at der ikke til den Tid vil være fuldkomment ligesaa gode Talsmænd som nu

for Bestræbelser, der gaae ud paa at forebygge enhver Skade, der til den Tid vilde kunne flyde af, at den nu foreslaaede Lov ikke kommer til at indeholde en udtrykkelig Bestemmelse i den Retning, som det ærede 7de kongevalgte Medlem (Ussing) ønskede.

J. C. Jacobsen: Jeg kan næsten ikke Andet end gjentage, hvad en æret Taler nylig sagde, men jeg vil dog udtale, at det ogsaa forekommer mig at være en høist besynderlig Ting, nu at vedtage Noget, som vittetligen er en Feil, idet man henviser til, at Feilen kan rettes ved Behandlingen af et Forslag til en anden Lov paa et senere Tidspunkt. Og at det er en Feil, at aabne Udsigt til, at hele Forholdet i sin Tid i Genhold til § 7 kan opløses udenvidere, hvorved Pantecreditorerne ville kunne blive stillede i et meget misligt Forhold, troer jeg, at Enhver, selv den høitærede Minister maa indrømme. Man skal, som sagt, ikke nu begaae en Feil, idet man henviser til, at den kan rettes ved en senere Tid.

Krieger: Jeg vilde gjerne bede det ærede Medlem for 10de Kreds (Jessen), som har haft med denne Sags tidligere Forberedelse at gjøre, at forklare os lidt nærmere, hvorfor han, dersom han erkjender, at der behøves nærmere Bestemmelser med Hensyn til Panteforholdene, dog finder, at saadanne Bestemmelser ikke bør tages nu, men bør skydes ud. For Diebliftet er der jo egentlig ikke saameget Tale om det Spørgsmaal, om det virkelig er nødvendigt, at der træffes saadanne nærmere Bestemmelser, og jeg beder derfor det ærede Medlem, for at vi kunne faae det egentlige Tidsspørgsmaal klart, om et Dieblift at gaae ud fra den Forudsætning, at det forholder sig, som den sidste ærede Landsstingsmand sagde, at det er vist og afgjort — jeg vil ikke udtale mig saa bestemt derom, men jeg siger: lad os forudsætte det — at der virkelig behøves nærmere Bestemmelser med Hensyn til Panteforholdene. Under denne Forudsætning er det, at jeg gjerne vil bede det ærede sagkyndige Medlem om at forklare os, hvorfor disse Bestemmelser da ikke maae